

27 Ιουλίου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 397/89).

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Θέση Επιθεωρητή Α' στη Δημοτική Εκπαίδευση — Υπεροχή αιτητή σε αρχαιότητα κατά 5 ½ χρόνια έναντι ενδιαφερομένου προσώπου — Κατοχή των απαιτούμενων προσόντων του σχεδίου υπηρεσίας από αιτητή και ενδιαφερόμενο πρόσωπο — Ελαφρά υπεροχή του ενδιαφερομένου προσώπου σε αξία — Το ερώτημα που προκύπτει για το Δικαστήριο είναι αν η απόφαση της Ε.Ε.Υ. για προαγωγή του ενδιαφερομένου προσώπου ήταν υπό τις περιστάσεις λογικά εφικτή. 5

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Συνεντεύξεις υποψηφίων — Ο περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμος του 1969, Άρθρο 35B(9), όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 65/87 — Ισχυρισμός για αντίφαση στην κρίση της Ε.Ε.Υ. αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων στη συνέντευξη και για απόδοση σ' αυτή υπερβολικής βαρύτητας — Δεν τεκμηριώθηκε. 10 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάνθηκε ότι η Ε.Ε.Υ. προέβη σε αξιολογική διαφοροποίηση που δεν αναιρούσε την κρίση της και δε δημιούργουσε αντίφαση σε τρόπο που ο σχετικός ισχυρισμός του αιτητή να αποκτά υπόσταση. Επίσης ότι το ακυρωτικό Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εφόσον η απόφαση του διορίζοντος σώματος να επιλέξει για προαγωγή έναν υποψήφιο έναντι άλλου ήταν λογικά εφικτή. Ενόψει των στοιχείων που η Ε.Ε.Υ. είχε ενώπιόν της, η απόφασή της για προαγωγή του 20

ενδιαφερομένου μέρους ήταν λογικά επικτική και δεν υπερέβαινε τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Stylianou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2661,

10 *Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,*

Evangelou v. Republic (1965) 3 C.L.R. 292.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, με την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο προήχθη στη θέση Επιθεωρητή Α' Δημοτικής Εκπαίδευσης αντί του αιτητή.

20

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Ε. Λοιζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

25

Λ. Κληρίδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Cur. adv. vult.

30

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή, ζητά την ακύρωση της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέας Λ. Ιωαννίδης, προήχθη στη θέση Επιθεωρητή Α' Δημοτικής Εκπαίδευσης, από 1/8/1989.

35

40

Στις 4/4/1989, ζητήθηκε η πλήρωση μιας κενής θέσης και μιας κενωθησομένης από 1/8/1989 θέσης Επιθεωρητή Α' στη Δημοτική Εκπαίδευση. σύμφωνα με το άρθρο 35B(1) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων, 1969-1988, κατάλογος των υποψηφίων, αντίγραφο του σχεδίου υπηρεσίας και οι φάκελλοι υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων, διαβιβάστηκαν στο Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας, που σύμφωνα με το Νόμο είναι Πρόεδρος της οικείας Συμβουλευτικής Επιτροπής.

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας, στις 9/5/1989, διαβίβασε την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, καθώς και κατάλογο των υποψηφίων που συστήνει η Συμβουλευτική Επιτροπή. Η Συμβουλευτική Επιτροπή, σύστησε για προαγωγή πέντε υποψηφίους, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν το ενδιαφερόμενο μέρος και ο αιτητής. 5

Στις 22/5/1989, η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, αφού εξέτασε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν, κατάρτισε τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων και αποφάσισε να καλέσει τους υποψηφίους σε προσωπική συνέντευξη. 10

Στις 24/5/1989, η Επιτροπή δέχτηκε τους υποψηφίους σε προσωπική συνέντευξη και στις 25/5/1989, η Επιτροπή ύστερα από συνεκτίμηση της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας των υποψηφίων και αφού έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στα κριτήρια αυτά, αποφάσισε να προάξει το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Επιθεωρητή Α' Δημοτικής Εκπαίδευσης, κατά πλειοψηφία από 1/8/1989. 15

Ο αιτητής ζητά την ακύρωση της πράξεως για την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους, επειδή: 20

(α) Στη διαδικασία που ακολουθήθηκε υπήρξαν νομικά σφάλματα και παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης. 25

(β) Η επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους για προαγωγή δεν πληρεί την αρχή της επιλογής του πλέον κατάλληλου υποψηφίου.

(γ) Υπήρξε σαφής παραγνώριση της αρχαιότητας του αιτητή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους. 30

(δ) Η επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους ήταν αποτέλεσμα εσφαλμένης εκτίμησης της υφισταμένης πραγματικής κατάστασης. 35

Ο πρώτος λόγος εξειδικεύεται κυρίως στη συνέντευξη των υποψηφίων στην οποία προέβη η Ε.Ε.Υ. σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 35B(9) του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου 1969, όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 65/87. Ο ισχυρισμός είναι ότι η συνέντευξη βάρυνε αποφασιστικά στην κρίση της πλειοψηφίας των μελών της Επιτροπής, αντίθετα με τις πρόνοιες του νόμου όπου προβλέπεται ότι, η συνέντευξη θα λαμβάνεται υπόψη μόνο ως συμπληρωματικό στοιχείο. 40

Επιπρόσθετα, ισχυρίζεται ο αιτητής ότι μέσα από τη λεκτική-περιγραφική κρίση της Ε.Ε.Υ. για την απόδοση των υποψηφίων στη συνέντευξη, διαπιστώνεται μια έκδηλη αντίφαση προς τους χαρακτηρισμούς στους οποίους κατέληξε αναφορικά με τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο μέρος. Έτσι ενώ η συλλογιστική που παρατίθεται αναλυτικά στην απόφαση της Ε.Ε.Υ. είναι ισχυρότερη για τον αιτητή, στο γενικό χαρακτηρισμό το ενδιαφερόμενο μέρος τοποθετείται ως "εξαιρετος" ενώ ο αιτητής ως "εξαιρετος-". Η πιο πάνω αντίφαση στην περιγραφική κρίση και η παράνομη, όπως χαρακτηρίζεται, αξιολόγηση της επίδοσης στη συνέντευξη οδηγεί, σύμφωνα πάντα με τους ισχυρισμούς του αιτητή, σε ακύρωση της πράξεως.

Η αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, εμφανίζεται στο πρακτικό ημερομηνίας 24/5/89, παράρτημα 'Δ' στην Ένσταση. Η αξιολόγηση έγινε με βάση τα κριτήρια που είχε καθορίσει η Επιτροπή στη συνεδρία της ημερομηνίας 22/5/89 και που αναφέρονται στη γλωσσική επάρκεια και άνεση στη διατύπωση απόψεων, στην ενημέρωση στις σύγχρονες εξελίξεις σε παιδαγωγικά και εκπαιδευτικά θέματα, στη γνώση οργανωτικών και διοικητικών προβλημάτων της Δημοτικής Εκπαίδευσης, γνώση ευθυνών και καθηκόντων Επιθεωρητή Α' (Δημοτική Εκπαίδευση), επιστημονική τεκμηρίωση απόψεων και γενική απόδοση και προσωπικότητα.

Είναι γεγονός ότι στην αναλυτική αξιολόγηση της απόδοσης του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους στη συνέντευξη, η Επιτροπή χρησιμοποιεί περίπου τα ίδια φραστικά σχήματα και παρόμοιους χαρακτηρισμούς. Τούτο όμως, κατά τη γνώμη μου, δεν ισοδυναμεί με αντίφαση προς το τελικό αποτέλεσμα της αξιολόγησης. Η κατάταξη του αιτητή και του ενδιαφερομένου μέρους στη σειρά εξαιρετος - και εξαιρετος αντίστοιχα, υποδηλοί το βαθμό στον οποίο η Επιτροπή αξιολόγησε τα χαρακτηριστικά που επεσήμανε στην απόδοση του αιτητή και του ενδιαφερομένου μέρους. Η γλωσσική άνεση και ετοιμότητα που διαπιστώνει η Επιτροπή στην απόδοση τόσο του ενδιαφερομένου μέρους, όσο και του αιτητή, στη μεν πρώτη περίπτωση φτάνει στο σημείο εξαιρετος και στη δεύτερη περίπτωση στο σημείο εξαιρετος-. Πρόκειται για αξιολογική διαφοροποίηση που δεν αναιρεί την κρίση της Επιτροπής και ούτε δημιουργεί οποιαδήποτε αντίφαση σε τρόπο που ο ισχυρισμός του αιτητή να αποκτά υπόσταση.

Από τα στοιχεία εξάλλου που ευρίσκονται ενώπιον του Δικαστηρίου, δε μπορώ να συμφωνήσω με το δεύτερο σκέλος του ισχυρισμού ότι δηλαδή δόθηκε υπερβολική βαρύτητα στη συνέντευξη των υποψηφίων πέρα από τα όρια που προδιαγράφει ο

νόμος. Η συνέντευξη εκτιμήθηκε μέσα στα πλαίσια της συνολικής εικόνας των υποψηφίων, υπό το φώς των προνοιών του νόμου και της φύσεως των καθηκόντων, όπως προσδιορίζονται στα Σχέδια Υπηρεσίας. Πρέπει να σημειωθεί ότι η κρίση για την απόδοση των υποψηφίων στη συνέντευξη και η κατάταξη του ενδιαφερομένου μέρους ως "εξαιρέτος" και του αιτητή ως "εξαιρέτος-", ήταν ομόφωνη από όλα τα μέλη της Επιτροπής.

Ο ουσιαστικός λόγος που προβάλλεται αφορά την επιλογή του πλέον κατάλληλου υποψηφίου και σ' αυτόν ενσωματώνονται και οι τρεις επί μέρους λόγοι που εξειδικεύονται στην αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή.

Ο ισχυρισμός του αιτητή τεκμηριώνεται στην κατά 5 1/2 περίπου χρόνια υπεροχή του σε βαθμό αρχαιότητας, έναντι του ενδιαφερομένου μέρους, που, υπό τις περιστάσεις, καθιστούσε κατά την άποψή του, τον αιτητή υπέρτερο (Σχετική αναφορά έγινε στην υπόθεση *Stylianou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2661).

Σε ό,τι αφορά τα προσόντα, τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος, έχουν τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα και έχουν μεταπτυχιακό τίτλο (M.Sc. ο αιτητής και M. Ed. το ενδιαφερόμενο μέρος). Ο μεταπτυχιακός τίτλος του ενδιαφερομένου μέρους αναφέρεται στην Επιθεώρηση Σχολείων (Inspection of Schools).

Τέλος, στο θέμα της αξίας υπάρχει ελαφρά υπεροχή του ενδιαφερομένου μέρους για το έτος 1981, ενώ ισοβαθμούν στα άλλα έτη που λήφθηκαν υπόψη από την Επιτροπή.

Το ερώτημα που κατά τη γνώμη μου προκύπτει για το Δικαστήριο είναι, αν η απόφαση της Ε.Ε.Υ. για προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους, ήταν υπό τις περιστάσεις λογικά επικτική.

Αποτελεί πάγια αρχή της νομολογίας μας, ότι το ακυρωτικό δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εφόσον η απόφαση του διορίζοντος σώματος να επιλέξει για προαγωγή ένα υποψήφιο αντί άλλου, ήταν λογικά επικτική. (Βλ. μεταξύ άλλων *Odysseas Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 74 και *Evangelou v. Republic* (1965) 3 C.L.R. 292).

Ενόψει των στοιχείων που η Επιτροπή είχε ενώπιόν της και της κατάστασης όπως είχε διαμορφωθεί, κρίνω ότι η απόφασή της για προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους, ήταν λογικά επι-

κτή και δεν υπερβαίνει τα όρια της ευχέρειας μέσα στα οποία οφείλει να ενεργεί. Ο αιτητής δεν έχει αποδείξει, ως είχε υποχρέωση, την έκδηλη υπεροχή που απαιτείται για να ευσταθήσουν οι λόγοι ακυρώσεως που επικαλείται.

5

Ως εκ τούτου η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς όμως καμιά διαταγή για έξοδα.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.